

1. Oa - re de fri - ca o - mu - lui Să

sting ro - dul du - hu - lui? Ori nu m'oi

lup - ta cu tru - dă Cu'a vrăș - ma - șu - lui

slu - gă? Nu tre - bu - ie să mă sfi - iesc

Nu - mai pe Chris - tos să'L ves - tesc.

(113)

2. Mai mare-i mila Domnului
Decât voia omului;
Oricât oamenii aicea
Ca de nebun m-ar ținea.
Domnul de săraci se-ndură
Pe cei înțelepți rușină!

3. Doamne unii Ți se scârbesc,
Alții Te batjocoresc!
De-aceea eu să mă smintesc
Calea Ta să părăsesc?
Cum aş fi eu la Dumnezeu
Când aş urî pe Fiul Său?

4. Ca să fiu eu lumii plăcut,
Adevărul să-l ascund?
Eu voiesc cât aici petrec
Adevărul să-l vestesc.
Și de cruce nu fug nicicât,
Pe cari Isus a pătit.

5. Cine-s ei ca să mă-ndoiesc
Când ei mă batjocoresc?
Oameni sunt și nu Dumnezeu,
Slugi la păcat și la rău,
Și moartea la toți v-ajunge
Ca o apă ce tot curge.

6. Lumea oricât de m-ar huli
Dumnezeu mă va scuti,
Cu scutul Său m-acoperi,
Cu bine-mi va răsplăti!
Dumnezeu e scăparea mea
Aici din toată nevoia.

7. Iubirea lui Isus îmi dă,
Să port grijă mă-ndeamnă,
Pe oile rătăcite
La El a le abate,
Cu lacrimi și cu rugarea
Pe mulți din iad să-i pot scăpa.

8. Măcar să-mi fie numele
De la toți plin de hule,
Ca cel mai rău și lepădat
De lume și blestemat,
Frica Domnului m-a-nvăța
De cruce'a nu mă-nfricoșa.